

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117225669
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117225669.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. vody I XXXX/XX, XXX XX D., v konaní právne zastúpený JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom v Dolnom Kubíne, Aleja slobody 1890/50, proti povinným: 1/ N. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený povinnou 2, 2/ N. Y., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom Y. XXX/XX, XXX XX Y., adresa na doručovanie A. Y., A. úrad Y. XX/X, XXX XX I. U., vedenej súdnym exekútorom, Františkom Radzom, so sídlom Radlinského 1728/47, 026 01 Dolný Kubín, pod sp. zn. 9722EX 510/2017, o vymoženie nepeňažného plnenia, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 33Ek/60/2017 zo dňa 04.12.2017, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 04.12.2017 rozhodnutie, ktorým exekúciu v celom rozsahu zastavil. Zároveň výrokom II. uložil oprávnenému povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 51,83 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že 13.10.2017 bolo súdu doručené vyhlásenie povinných, kde oznámili, že neuskutočnili práce a výkony súvisiace s opravou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 4571, kat. úz. Bziny, obce Bziny ako pozemok KN C parc. č. 241/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 346 m², pozemok KN C parc. č. 241/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 114m², stavba - rodinný dom súp. č. 139, postavená na parc. č. 241/2 zastavané plochy a nádvoria a ich príslušenstva. Ďalej boli v konaní súdnym exekútorom oznámené nové skutočnosti týkajúce sa exekučného titulu. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 11Co/215/2017-84 zo dňa 14.09.2017, zmenil výrok č. I exekučného titulu, v ktorom návrh žalobcu zdržať sa užívania nehnuteľností zamietol. Exekútor ďalej uviedol, že podľa jeho názoru je exekučný titul obsahujúci nepozmenený výrok č. II - zdržať sa akýchkoľvek zásahov do nehnuteľnosti a úprav nehnuteľností zapísaných na LV č. 4571, k.ú. Bziny, materiálne nevykonateľným. Vykonaním ohliadky nevedel zistiť, či boli vykonané zásahy do nehnuteľnosti, keďže mu nebol známy skutkový stav nehnuteľnosti pred vznikom exekučného titulu, rovnako ako to nevedel určiť oprávnený. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil, nakoľko tvrdenie povinných považoval za nepravdivé a mal za to, že povinní vykonávajú zásahy do nehnuteľností. Vyšší súdny úradník v rozhodnutí ďalej uviedol, že oprávnený nepodložil ničím svoje tvrdenia o tom, že povinní vykonávajú zásahy do nehnuteľností a keďže exekučný súd ani súdny exekútor nedisponujú žiadnou fotodokumentáciou o stave pred vydaním exekučného titulu, nebolo možné posúdiť aktuálny stav nehnuteľnosti, ako ani to, či boli alebo sú vykonávané zásahy do nehnuteľností. Z dôvodu, že exekučný titul považoval za materiálne nevykonateľný, exekúciu zastavil. Uznesenie o zastavení exekúcie bolo oprávnenému a povinným 1/ a 2/ doručené dňa 08.12.2017.

3/ Proti rozhodnutiu bola dňa 19.12.2017 na pošte podaná sťažnosť oprávneného, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť v celom rozsahu a návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie zamietnuť a prikázať súdnemu exekútorovi pokračovať v exekučnom konaní v rozsahu, v ktorom nebol exekučný titul uznesením KS Žilina, č.k. 11 Co/215/2017-84 zo dňa 14.09.2017 dotknutý (výrok II. exekučného titulu).

4/ V sťažnosti uvádzal, že skutočnosť, že povinní vykonávajú zásahy do nehnuteľnosti nemal oprávnený v rámci exekučného konania povinnosť preukazovať, pretože tieto skutkové okolnosti skúmal všeobecný súd v rámci konania o vydaní neodkladného opatrenia, pričom dospel k záveru, že k zásahom do nehnuteľnosti došlo. Vo vykonávacom štádiu konania súd nevykonáva dokazovanie. Nie je možné stotožniť sa ani so záverom súdu a súdneho exekútora o tom, že predmetný exekučný titul nie je materiálne vykonateľný. Takýto výklad je výkladom ad absurdum, keď v zmysle záveru súdu prvého stupňa na to, aby exekučný titul stratil materiálnu vykonateľnosť postačí ak povinní podajú vyhlásenie, v ktorom poprú skutkové okolnosti, ktoré viedli k vydaniu exekučného titulu. Takýto procesný postup súdu prvej inštancie nie je z ústavného hľadiska udržateľný a je v rozpore s CSP ako aj Exekučným poriadkom. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 231/2013 zo dňa 25.06.2014, podľa ktorého otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia sa zaoberala nielen judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (por. uznesenie z 29.04.2010 sp. zn. 1Cdo 133/2009, uznesenie z 25.04.2012, sp. zn. 5MCdo 16/2010), ale aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd SR v náleze, č.k. II. ÚS 349/09-36 z 20.01.2010, rozhodol o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zdôrazniaca, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatným rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Klásť si takúto otázku je nielen zbytočné, táto otázka je úplne nepatričná.

5/ V súdenom prípade exekučný súd napadnutým uznesením priznal právnu ochranu povinným 1/ a 2/, ktorí ani v tomto ani v iných konaniach nepreukázali existenciu relevantného právneho dôvodu, ktorý by oprávňoval ktoréhokoľvek z nich predmetné nehnuteľnosti užívať i proti vôli oprávneného ako ich vlastníka, ktorému naopak ako výlučnému vlastníkovi predmetných nehnuteľností svedčí z titulu jeho vlastníckeho práva ako najširšieho absolútneho vecného práva, oprávnenie v medziach zákona predmetné nehnuteľnosti okrem iného držať, užívať a nakladať s nimi. Vo výkone týchto vlastníckych oprávnení povinní oprávneného svojím konaním, a to dokonca aj v súčasnosti bezdôvodne v rozpore so zákonom obmedzujú, dokonca mu v ich užívaní bránia a napriek opakovaným výzvam oprávneného ešte pred začatím sporu o vypratanie a pred podaním návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a exekúcie, tieto výzvy nerešpektovali, prečo sa oprávnený musel domáhať poskytnutia súdnej ochrany svojmu vlastníckemu právu súdnou cestou.

6/ S celkovým zastavením exekučného konania nesúhlasil. Mal za to, že návrh na zastavenie exekúcie podala neoprávnená osoba, nakoľko ani Exekučný poriadok v znení účinnom od 01.04.2017 nepriznáva exekútorovi podať návrh na zastavenie exekúcie. Toto právo prislúcha len povinnému. Je síce pravdou, že uznesením Krajského súdu v Žiline 11Co/215/2017-84 zo dňa 14.09.2017 súd výrok č. I exekučného titulu zmenil a návrh žalobcu zdržať sa užívania nehnuteľností zamietol, avšak exekučný titul nezanikol v celom rozsahu. Pokiaľ sa súdny exekútor a súd nekriticky stotožnil s vyjadrením povinnej 2/ o tom, že nikdy neporušili svoju povinnosť uloženú v exekučnom titule zdržať sa akýchkoľvek zásahov do nehnuteľností a úprav nehnuteľností zapísaných na LV č. 4571 k.ú. Bziny, a preto sa exekúcia nemala začať a že nemá najmenší dôvod vykonávať akékoľvek zásahy a opravy na nehnuteľnosti, pokiaľ nebude právoplatne rozhodnuté o tom kto je vlastníkom nehnuteľnosti, bez toho, aby vôbec vykonal ohliadku a zistil faktický skutkový stav ohľadom predmetných nehnuteľností, potom jeho návrh na zastavenie exekúcie nemožno hodnotiť inak ako alibistický a nesúladný so zákonom. Vlastníkom predmetných nehnuteľností je oprávnený, ktorá skutočnosť vyplýva z listu vlastníctva (aj odôvodnenia exekučného titulu) a zároveň je zrejmé, že žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorú inicioval povinný 1/ na Okresnom súde Dolný Kubín bola zamietnutá v celom rozsahu.

7/ K sťažnosti sa podaním doručeným súdu dňa 05.03.2018 vyjadrila povinná 2/ (ktorá zároveň na základe plnomocenstva zastupovala povinného 1/) tak, že tvrdenia oprávneného a jeho právneho zástupcu sú klamstvom. Jej syn (povinný 1/) je nezamestnaný a ona sama poberá dôchodok v malej čiastke. Zbohatnutie a klamstvo oprávneného je jeho bežnou vecou. K tomu pripojila „Sťažnosť voči

uznesení ČVS: ORP-627/1VYS-DK-2017“ vydaného vyšetrovateľom v Dolnom Kubíne a „Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 235 ods. 2 písm. d/ Civilného sporového poriadku“, o ktorom sa pod sp. zn. 7C/46/2017 koná na Okresnom súde Dolný Kubín. V ňom sa povinná 2/ v postavení žalobkyne domáha uloženia povinnosti Štefanovi Svitkovi, ktorý je oprávneným v tomto exekučnom konaní, zdržať sa akéhokoľvek rušenia užívania nehnuteľnosti - rodinný dom, súpisné číslo 139, postavený na pozemku C-KN, parc. č. 241/2 zastavané plochy a nádvoría o výmere 114 m², evidovanej Okresným úradom Dolný Kubín - katastrálny odbor na LV č. 4571 pre okres Dolný Kubín, obec Bziny, katastrálne územie Bziny (ďalej len „nehuteľnosť“) žalobcom, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, ktoré je vedené na Okresnom súde Dolný Kubín, pod sp. zn. 5C/104/2016.

8/ Sudca si na základe vyššie uvedeného vyjadrenia povinných o podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyžiadal rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 7C/46/2017 zo dňa 18.01.2018, ktorým súd vo výroku I. rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia. V ňom uložil povinnosť Štefanovi Svitkovi (oprávnenému v exekučnom konaní) povinnosť zabezpečiť prívod elektrickej energie do nehnuteľnosti, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v konaní o vypratanie nehnuteľnosti vedenej Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 5C/104/2016, a to do 3 dní od doručenia rozhodnutia. Uvedený výrok uznesenia nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2018 a vykonateľnosť dňa 06.03.2018.

9/ Vzhľadom na skutočnosť, že exekučným titulom v prejednávacom prípade bolo uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré má dočasný charakter, nakoľko podľa výroku malo trvať „do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5C/104/2016“ (rovnako ako nariadené neodkladné opatrenie sp. zn. 7C/46/2017), sudca si pred rozhodnutím o sťažnosti vyžiadal z Okresného súdu Dolný Kubín informáciu o stave konania, sp. zn. 5C/104/2016. Dňa 25.07.2018 bolo exekučnému súdu doručené právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 19.07.2017, sp. zn. 5C/104/2016. Toto rozhodnutie (ktorým bola povinným 1/ a 2/ uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosti) nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 5Co/28/2018-181 zo dňa 27.03.2018.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14/ Po preskúmaní sťažnosti voči uznesení vyššieho súdneho úradníka, ako aj vyjadrenia povinných 1/ a 2/, elektronického exekučného spisu, obsahu spisu súdneho exekútora 9722 EX 510/17, právoplatných rozhodnutí Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/104/2016 a sp. zn. 7C/46/2017, sudca konštatoval, že bola podaná včas, no nie je dôvodná.

15/ V danom prípade nebol účastníkmi podaný návrh na zastavenie exekúcie (súdny exekútor sa podľa § 35 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku za účastníka považuje len v súvislosti s rozhodovaním súdu o trovách exekútora). Aj napriek tomu bol podľa ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd oprávnený o zastavení exekúcie rozhodnúť. Ak totiž súd zistí, že tu nie sú predpoklady na nariadenie exekúcie, môže exekúciu v ktoromkoľvek štádiu aj bez návrhu zastaviť.

16/ Predmetom exekúcie bolo plnenie nepeňažných povinností, ktoré mali charakter zdržať sa určitého konania alebo správania (omisívna povinnosť), pričom išlo o nezastupiteľné plnenie. Dôvodom pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného má v takom prípade byť skutočnosť, že povinný neplní (nerešpektuje) povinnosť, ktorá mu bola uložená exekučným titulom.

17/ Po začatí exekúcie nastala skutočnosť, ktorú predpokladá ustanovenie § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku a ktorá má za následok zastavenie exekúcie (v časti). Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 13.09.2017, sp. zn. 11Co/2015/2017 zmenil výrok I. uznesenia, ktoré je exekučným titulom tak, že návrh žalobcu (oprávneného) na uloženie povinnosti povinným zdržať sa užívania nehnuteľností a ich príslušenstva zamietol. Na základe uvedeného teda časť rozhodnutia, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, bola odvolacím súdom zrušená a vznikol dôvod, pre ktorý musela byť exekúcia v tejto časti zastavená. Postup vyššieho súdneho úradníka, pokiaľ ide o zastavenie exekúcie v tejto časti možno vyhodnotiť ako správny a sťažnosť oprávneného na zrušenie celého rozhodnutia o zastavení exekúcie (teda aj v časti týkajúcej sa zdržať sa užívania nehnuteľností a ich príslušenstva) ako nedôvodnú.

18/ Na druhej strane, vyššie uvedeným rozhodnutím krajského súdu zostal výrok II. exekučného titulu nedotknutý. Preto sa sudca ďalej zaoberal, či bolo možné pokračovať v exekúcii na vymoženie nepeňažného plnenia - zdržať sa akýchkoľvek zásahov do nehnuteľností a úprav nehnuteľností (výrok II. exekučného titulu , t.j. uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 6C/12/2017 zo dňa 27.03.2017).

19/ Z návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý podal oprávnený, sudca zistil, že ním žiadal od povinných vymôcť nepeňažné plnenie - uskutočnenie prác a výkonov, teda zabezpečiť, aby sa povinní zdržali užívania nehnuteľností a ich príslušenstva podľa výroku I. exekučného titulu a zabezpečiť, aby sa povinní zdržali akýchkoľvek zásahov do nehnuteľností a úprav nehnuteľností (II. výrok exekučného titulu). Ďalej uviedol, že v praxi vykonanie exekúcie znamená zabezpečiť fyzický odchod povinných z predmetných nehnuteľností. Z takto formulovaného návrhu vyplýval úmysel oprávneného vymôcť plnenie len podľa výroku I. exekučného titulu, resp. vypratať povinných. Taký exekučný titul však bol v konečnom dôsledku odvolacím súdom zrušený, nakoľko mal za to, že nie je prípustné, aby v konaní, ktoré prebieha o vypratanie nehnuteľnosti, ktorú žalovaní (povinní) využívajú na bývanie, bol do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej uložený žalovaným (povinným) zákaz zdržať sa užívania tejto nehnuteľnosti. Konceptia vykonania exekúcie uskutočnením nezastupiteľných prác a výkonov však nie je nastavená k uspokojeniu oprávneného, ale k postihnutiu povinných. V Exekučnom poriadku je to vyjadrené vykonaním exekúcie ukladaním pokút povinným, ktorí porušia/nesplnia povinnosť uloženú v exekučnom titule. V návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený netvrdil, že by povinní konkrétne nesplnili povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov a úprav nehnuteľností, resp. neuviedol akým konaním túto svoju povinnosť porušili. Aj z komunikácie, ktorú viedol so súdnym exekútorom v priebehu exekučného konania (čo vyplýva z predloženého exekútorického spisu 9722EX 510/2017) je zrejماً snaha oprávneného vyvieť, resp. vypratať povinných z nehnuteľnosti. Podľa listiny „Návrh spôsobu vykonania exekúcie“ zo dňa 30.08.2017, ktorú doručil exekútorovi právny zástupca oprávneného, žiadal oprávnený od súdneho exekútora vyzvať povinných na opustenie nehnuteľnosti a príslušenstva a v prípade, že túto povinnosť nesplnia v určenej lehote, aby na mieste samom vyzval povinných na opustenie nehnuteľnosti. V prípade, že tieto osoby odmietnu opustiť nehnuteľnosť, aby za prítomnosti nezúčastnenej osoby (zamestnanca obecného úradu), príp. príslušníkov PZ vyviedol povinných z nehnuteľností a následne spísal všetky veci povinných 1/ a 2/ nachádzajúce sa v nehnuteľnosti (za účelom ich prípadného neskoršieho speňaženia pre uspokojenie trov konania a tejto exekúcie).

20/ Aj keď oprávnený poukazoval na skutočnosť, že nemá povinnosť preukazovať, že povinní vykonávajú zásahy do nehnuteľnosti, nemožno sa s týmto jeho názorom úplne stotožniť. Hoci sudca nezdieľal názor vyššieho súdneho úradníka, že exekučný titul je materiálne nevykonateľný (z dôvodu, že nie je možné posúdiť aktuálny stav nehnuteľnosti ako ani to, či boli alebo sú vykonávané zásahy do nehnuteľnosti), treba zároveň dodať, že vyšší súdny úradník nespochybňoval exekučný titul ako taký. V exekučnom konaní opätovne neprehodnocoval skutočnosti, ktoré viedli k vydaniu exekučného titulu (neposudzoval ako predbežnú otázku).

21/ Je potrebné vychádzať z faktu, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci skutkový stav ku dňu jeho vydania (§ 329 ods. 2 CSP), teda stav pred začatím exekučného konania. Oprávnený v sťažnosti uviedol, že všeobecný súd v rámci konania o vydaní neodkladného opatrenia skutkové okolnosti skúmal,

príčom dospel k záveru, že k zásahom do nehnuteľnosti došlo. Podľa predloženého exekučného titulu povinní 1/ a 2/ do dňa jeho vydania vykonávali stavebné úpravy, demontovali zariadenie a príslušenstvo nehnuteľností. Ani exekučný súd, ani povinní 1/ a 2/ v rámci exekúcie nespochybňovali, že k zásahom do nehnuteľnosti došlo (pozn. minulý čas). Predmetom exekúcie však nie je navrátenie do predošlého stavu, prípadne iná aktívna povinnosť povinných, na základe ktorej možno jednoznačne určiť, že si svoju povinnosť z exekučného titulu neplnia. Po rozhodnutí všeobecného súdu (pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie) exekučný súd nemal vedomosť o aktuálnom stave konania povinných, pričom z exekučného titulu ani návrhu oprávneného nevyplývalo, že si povinní svoju povinnosť zdržať sa vykonávania zásahov do nehnuteľnosti dobrovoľne neplnia. V čase začatia exekúcie tak existovali obe možnosti - že povinní prestali vykonávať ďalšie zásahy alebo že po vydaní neodkladného opatrenia pokračujú v rušivej činnosti. Ak po rozhodnutí všeobecného súdu vykonávali povinní nejaké zásahy na nehnuteľnosti, tieto mal oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť. Zmyslom podania návrhu na vykonanie exekúcie nemá byť prevencia pred porušením povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, ale až konkrétne nesplnenie povinnosti. Porušenie povinnosti v návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený nemusí samozrejme preukazovať, musí ho však minimálne tvrdiť (konkretizovať). Podľa názoru sudcu nebol bez ďalšieho (napr. výzvy na doplnenie návrhu) daný dôvod na vydanie poverenia v časti vykonania exekúcie vymožením povinnosti - zdržať sa akýchkoľvek zásahov do nehnuteľností a úprav nehnuteľností.

22/ Bez ohľadu na túto skutočnosť, ak súd povolil vykonanie exekúcie, povinní sa mohli brániť tým, že (omisívnu) povinnosť uloženú exekučným titulom neporušili. Povinná 2/ na základe upovedomenia o začatí exekúcie zaslala súdnemu exekútorovi čestné vyhlásenie, že s povinným 1/ nikdy neporušili svoju povinnosť uloženú v exekučnom titule zdržať sa akýchkoľvek zásahov do nehnuteľností a úprav nehnuteľností. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil a tak medzi účastníkmi došlo k incidenčnému sporu o prípustnosť exekúcie. Pri rozhodovaní exekučný súd posudzoval len to, či sa exekúcia voči povinným začala dôvodne, či nenastali okolnosti, ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo či tu nie sú iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Neposudzoval hmotnoprávne aspekty pôvodného konania, neskúmal dôvodnosť nárokov oprávneného, správnosť či zákonnosť rozhodnutí súdov v pôvodnom konaní.

23/ Sporné skutočnosti sa týkali toho, či je exekúcia vedená na základe II. výroku exekučného titulu prípustná. Oprávnený neuvádzal (ani v návrhu na začatie exekúcie, ale ani v jej priebehu), že po vydaní exekučného titulu sa povinní 1/ a 2/ dopúšťali ďalších konkrétnych rušivých konaní. Povinní sa bránili, že po začatí exekúcie (keď sa stali účastníkmi exekučného konania) súdom uloženú omisívnu povinnosť (že nevykonávajú žiadne zásahy na nehnuteľnosti) neporušili. Podľa názoru súdu od povinných nebolo možné spravodlivo požadovať, aby preukazovali reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné. V takom prípade bol oprávnený povinný tvrdiť, že povinní 1/ a 2/ svoje povinnosti riadne neplnili, napriek vykonateľnému rozhodnutiu sa dopustili ďalšieho rušiveho konania a svoje tvrdenia mal hodnoverne preukázať. Oprávnený však ani po začatí exekúcie, ani v súvislosti so zastavením exekúcie neuviedol aké zásahy mali povinní vykonať. Tvrdenie, že „povinní vykonali a vykonávajú zásahy do predmetných nehnuteľností aj keď podľa práva tam už nemajú žiaden dôvod zotrvať, čím vznikajú na strane oprávneného škody veľkého rozsahu“ je veľmi všeobecné a smeruje skôr k celkovému úmyslu oprávneného vypratáť povinných z nehnuteľnosti. K tvrdeniu, že súdny exekútor má osobne do nehnuteľnosti vstúpiť a stav preveriť, sudca uvádza, že preverovanie exekútora, či zo strany povinných nedošlo k porušeniu omisívnej povinnosti, spravidla nadväzuje bezprostredne na oznámenie oprávneného o konkrétnom porušení povinností povinnými. Aj keby bol exekútor vstúpil do nehnuteľnosti, bez súčinnosti oprávneného (jeho oznámenia o porušení uloženej povinnosti, teda nejakému zásahu povinnými na nehnuteľnosti) by nemohol objektívne posúdiť, že došlo k porušeniu povinnosti povinných 1/ a 2/ zdržať sa akéhokoľvek zásahu do nehnuteľnosti a úprav nehnuteľností. Na základe uvedeného potom sudca uzavrel, že sťažnosť aj voči zastaveniu zvyšnej časti exekúcie nie je dôvodná.

24/ Exekúcia v čase rozhodovania sudcu o sťažnosti musela byť zastavená nakoniec i preto, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (§61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku). Exekučným titulom bolo neodkladné opatrenie, ktoré malo dočasný charakter, nakoľko malo trvať do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/104/2016 (o vypratanie nehnuteľnosti). Rozhodnutie vo veci samej bolo vydané dňa

19.07.2017 a právoplatnosť nadobudlo dňa 04.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 5Co/28/2018-181 zo dňa 27.03.2018. V zmysle ustanovenia § 333 CSP neodkladné opatrenie, ako exekučný titul, tak zaniklo uplynutím času, na ktorý bolo nariadené, bez toho, aby bolo súdom zrušené. Preto nastal zároveň dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, pretože exekučný titul sa stal neúčinným.

25/ Oprávnený napadol sťažnosťou aj výrok o trovách exekúcie (II. výrok), ktorým mu bola uložená povinnosť uhradiť ich súdnemu exekútorovi vo výške 51,83 Eur. Vyšší súdny úradník v odôvodnení uviedol, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorý sa stal materiálne nevykonateľným, v dôsledku čoho nebolo možné pokračovať v exekúcii. Oprávnený tvrdil, že hoci došlo k čiastočnému zrušeniu exekučného titulu, neznamená to, že by bolo exekučné konanie začaté bezdôvodne a že oprávnený procesne zaviniť, že exekučné konanie sa muselo zastaviť.

26/ Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. V ustanovení § 199c sú ďalej uvedené situácie, kedy je povinný trovy platiť oprávnený a kedy povinný. Oprávnenému takúto povinnosť možno uložiť podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, teda ak sa exekúcia skončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie. Ďalším dôvodom uloženia povinnosti náhrady trov exekúcie je úhrada pohľadávky povinným pred začatím exekúcie, ak je tu dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať. V ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii (§199 ods. 4 Exekučného poriadku).

27/ Neodkladné opatrenie je vykonateľné už jeho doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak (§ 332 ods. 1 CSP). Vzhľadom na túto skutočnosť môžu celkom bežne nastať prípady, že hoci je neodkladné opatrenie vykonateľné a stáva sa exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, v čase začatia exekúcie ešte nie je právoplatné a môže byť odvolacím súdom v priebehu exekučného konania zrušené alebo zmenené. V predmetnom exekučnom konaní sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie nepeňažného plnením dvoch povinností - zdržať sa užívania nehnuteľnosti a ich príslušenstva a zdržať sa akýchkoľvek zásahov do nehnuteľností a úprav nehnuteľností. Prvá povinnosť bola v krátkom čase po začatí exekúcie odvolacím súdom zrušená (exekučné konanie začalo dňa 25.07.2017), keď Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, dňa 13.09.2017 v tejto časti zmenil prvostupňové rozhodnutie, tak že zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa predloženého exekučného titulu mal oprávnený už v čase začatia exekučného konania vedomosť, že voči rozhodnutiu (exekučnému titulu) bolo podané odvolanie (poznámka bola perom priamo napísaná na predloženej rozhodnutí) a preto mohol do rozhodnutia odvolacieho súdu vyčkat', aby nenastala práve takáto situácia. Práve preto, že oprávnený pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie vedel, že exekučný titul môže byť v dôsledku odvolania zrušený v krátkej dobe (vzhľadom na zákonom predpokladanú rýchlosť rozhodovania o neodkladných opatreniach), možno mu podľa názoru súdu zastavenie exekúcie v tejto časti podľa ustanovenia § 199c ods. 1 Exekučného poriadku pričítať. Pokiaľ ide o zvyšnú časť návrhu, ako už súd uviedol vyššie (viď odseky 18/ - 23/ odôvodnenia tohto uznesenia), nemožno ho považovať za dôvodný a aj v tomto prípade možno oprávnenému pričítať, že zapríčinil zastavenie exekúcie, preto mu v zmysle § 199c ods. 1 vznikla povinnosť nahradiť odmenu a výdavky súdneho exekútora tak ako uviedol vyšší súdny úradník v napadnutom rozhodnutí.

28/ Vzhľadom na to, že sudca považoval sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 33Ek/60/2017 zo dňa 04.12.2017, za nedôvodnú, podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju v celosti zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustné odvolanie.